

दा० रा०

॥ २०३ ॥

एवं वैदिकाचारं प्रदूष्य तत्प्रतिपादकागमाग्रामाण्यमाह ॥ दानेति ॥ यजस्व देवपूजां कुरु ॥ देहि अन्नादिवानं ॥ दीक्षस्व यागार्थं तपश्चांद्रायणादि संत्यज प्रव्रजेत्येवं परावेदाइ
योगंथाः ॥ दानसंवन्नाः दानायवशीकरणोपायभूताः ॥ मेधाविभिः वार्तादिनाजीवनेच्छेशं पश्यद्भिः ॥ पामरप्रतारणाया नायासेन धनग्रहणायकृताः ॥ आतेन ते प्रमाणमि
ति भावः ॥ १६ ॥ परं ऐहिकात्परं परलोकप्रयोजनं किंचिद्धर्माख्यं नास्तीति बुद्धिं कुरु ॥ परोक्षं अनुमानशब्दादिगम्यं पृष्ठतः कुरु त्यज ॥ १७ ॥ सतां प्रत्यक्षसिद्धस्यै
व सत्यत्वं वदतां ॥ तएव हि साधवो न तु शब्दप्रमाणाकादेः सत्यत्वं वदंत इति भावः ॥ भिन्नेपदेवा सत्त्वं तामुक्तमित्यर्थो वा सर्वलोकनिदर्शिनीं सर्वलोकसंमतामित्यर्थः ॥ १८ ॥

दानसंवन्नाद्येते ग्रंथामेधाविभिः कृताः ॥ यजस्व देहि दीक्षस्व तपस्तप्यस्व संत्यज ॥ १६ ॥ सनास्ति परमित्येतत्कुरु बुद्धिं महामते ॥ प्र
त्यक्षं यत्तदातिष्ठ परोक्षं पृष्ठतः कुरु ॥ १७ ॥ सतां बुद्धिं पुरस्कृत्य सर्वलोकनिदर्शिनीं ॥ राज्यं सत्त्वं निगृह्णीष्व भरतेन प्रसादितः ॥ १८ ॥
इत्यार्षे श्रीम० वा० अ० अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ जाबालेस्तु वचः श्रुत्वा रामः सत्यपराक्रमः ॥
उवाच परयासूक्त्या बुद्ध्या विप्रतिपन्नया ॥ १ ॥ भवान्मे प्रियकामार्थं वचनं यदि होतवान् ॥ अकार्यं कार्यसंकाशमपथ्यं पथ्यसन्निभं
॥ २ ॥ निर्मर्यादस्तु पुरुषः पापाचारसमन्वितः ॥ मानं न लभते सत्सु भिन्नचारित्रदर्शनः ॥ ३ ॥

इति रामाभि० वा० अयो० अष्टोत्तरशततमः

सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तदेतत्स्वं डयति रामः ॥ जाबालेरिति ॥ सत्यपराक्रमः सत्यप्रधानः पराक्रमो यस्य सः ॥ सत्यात्मनां वर इति पाठे ॥ सत्यस्वभावानां
श्रेष्ठ इत्यर्थः ॥ विप्रतिपन्नया जाबाल्युक्त्यार्थं प्रतिपत्तिरहितया बुद्ध्या युक्तः सन् ॥ सूक्त्या वेदलक्षणसुवचनालंबनेनोवाच ॥ १ ॥ प्रियकामार्थं प्रीतिहेतुकामभोगसंपा
दनार्थं अकार्यं परमार्थतः कर्तुमनर्हं कार्यसंकाशं प्रमाणाभासयुक्तत्वात् ॥ अपथ्यं दुःखोदकं ॥ २ ॥ निर्मर्यादः उत्पथवर्ती भिन्नचारित्रदर्शनः साधुसंमतचारित्रप्रतिपा
दकशस्त्राद्विपरीतव्यवहारप्रतिपादकलोकायतिकादिशास्त्रप्रसक्तः ॥ सत्सु मानं पूजां न लभते ॥ ३ ॥

अ० का०

॥ २०३ ॥